

»Præcisering af § 12 om forbrugerindflydelse i L 150

I bemærkningerne til lovforslagets § 12 er anført følgende: »Reglerne vil også kunne indeholde krav om forbrugerindflydelse. I givet fald vil reglerne blive udformet i lighed med elforsyningslovens regler, således at mindst to medlemmer af en bestyrelse skal vælges af vandselskabets forbrugere enten direkte eller ved et repræsentantskab.«

Denne beskrivelse af elforsyningslovens regler er ikke fuldt ud dækkende, da elforsyningslovens regler om forbrugerindflydelse i selskaber, der er ejet af kommuner eller forbrugere, er mere nuancerede.

Jeg vil derfor præcisere, at det ikke har været hensigten udtømmende at fastlægge den nærmere udnyttelse af bemyndigelsen ved lovforslagets fremsættelse, og at forligskredsen bag vandsektorloven vil blive inddraget ved en eventuel udnyttelse af bemyndigelsen.

Præcisering af § 16 om kommunernes garanti-stillelse i L 150

Af bemærkningerne til lovforslagets § 16 fremgår det, at garanti for lån efter lovforslagets § 16 vil være en disposition, der er omfattet af de kommunale låneregler, idet garantistillelsen vedrører et kommunalt formål. Dette indebærer, at kommunen kun kan stille garanti for lån, som opfylder betingelserne for kommunal låntagning med hensyn til lånetyper og løbetider.

Indenrigs- og Socialministeriet oplyser præciserende, at vandselskaberne også vil være omfattet af den såkaldte kassekreditregel, der gælder for kommunale fællesskaber, interessentskaber, andelselskaber, aktieselskaber, anpartsselskaber og lignende med bestemmende kommunal indflydelse, hvorefter kassekreditten maksimalt må andrage 125 kr. pr. indbygger.

I konsekvens af, at vand- og spildevandsforsyninger skal udskilles fra kommunen, vil investeringsudgifter på området fremover ikke indgå ved opgørelsen af kommunernes automatiske låneadgang, idet investeringer i vand- og spildevandsforsyning vil blive afholdt af selskaberne og ikke af kommunen selv. Lånereglerne vil i forlængelse heraf skulle tilpasses, således at vandselskabernes lånoptagelse og kommunale garantier herfor fortsat ikke vil belaste kommunens låneramme.

Tilpasningen af de kommunale låneregler vil ske snarest efter vedtagelsen af lovforslaget og inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2010.

Præcisering af § 19, stk. 3, om kommuners adgang til at deltage i serviceselskaber i fællesskab med andre kommuner i L 150

Af bemærkningerne til lovforslagets § 19, stk. 3, fremgår: »Det fastslås i den foreslåede bestemmelse, at servicefunktioner for vandselskaber som hidtil kan varetages i et selvstændigt selskab i koncernen.«

Indenrigs- og Socialministeriet oplyser, at i det omfang spørgsmålet ikke er reguleret i den skrevne lovgivning, antages det efter kommunalfuldmagtsreglerne, at en kommune kan deltage i et selskab sammen med andre kommuner under forudsætning af, at selskabet alene varetager kommunale opgaver.

Jeg vil derfor præcisere, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 3, ikke er til hinder for, at flere kommuner kan etablere et fælles selskab, der udfører servicefunktioner for vandselskaber, der ejes af de pågældende kommuner.

Mindre kommuner vil således også have adgang til at opnå og udnytte synergieffekter ved at placere servicefunktioner i selskaber, der er etableret i fællesskab med en eller flere andre kommuner. Videre er det i lovforslaget forudsat, at kommunerne efter lovens ikrafttræden ikke kan beholde servicefunktionerne eller dele heraf for vandselskaberne i den kommunale forvaltning som konsekvens af den foreslåede adskillelse mellem myndigheds- og driftsansvar, jf. lovforslagets § 15, stk. 1.

Præcisering af § 19, stk. 5, om markedsvilkår og kostpris i L 150

Af bemærkningen til § 19, stk. 5, fremgår: »Et serviceselskab i en kommunal koncernstruktur kan alene kræve kostprisen for de serviceydelser, der leveres til forsyningsvirksomhederne i koncernen, jf. herved at det ikke er en kommunal opgave at drive virksomhed med fortjeneste for øje. Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse i stk. 5 at give serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur hjemmel til at kunne opkræve mere end kostprisen.«

Bemærkningen til § 19, stk. 5, anvender begrebet »kostpris«, mens reglerne om fakturering af serviceydelser på el- og varmforsyningsområdet anvender to andre begreber, nemlig »mar-